

[Henrik Toft]

at se frem til for os, der ikke har så mange år igen, inden vi når den alder.

Det er ikke så mange ord, socialministeren har brugt i sin redegørelse på spørgsmålet om pension. Der er kort gjort rede for regeringens intentioner om i sine sparebestræbelser at friholde pensionisterne, og at der bevilges flere penge til varnehjælp. Det sidste er naturligt et stort problem for mange pensionister; selv om de bor i en ældre bolig med en forholdsvis rimelig husleje, kan der ofte være tale om temmelig høje varmeudgifter. Derfor vil det være en hensigtsmæssig ting med yderligere tilskyndelse til foranstaltninger, som kan reducere varmeudgifterne gennem bygningsforbedringer og isolering.

Forudsætningen for, at der kan blive tale om en forbedring af pensionerne, er, at regeringens økonomiske politik kommer igennem. Det er ikke med urette, hvis pensionisterne siger til os politikere: I kunne have rebet sejlene noget før. Nu er det altså en bydende nødvendighed, at det sker. Som sagt har regeringen med sine foranstaltninger forsøgt at friholde pensionisterne ved spareindgrebene, men skal der fremover være tale om en større andel af bruttonationalproduktet til pensionsformål, er det som sagt nødvendigt, at der sker en begrænsning på andre områder. Det vil venstre arbejde for.

Hele samspilsproblematikken er noget af det vigtige at få gjort noget ved, selv om det er vanskeligt. Det er ikke rimeligt, at der skal være de helt groteske forhold og kun meget beskedne andele til en pensionist af en given indkomstfremgang. Om der alligevel skal ske en overgang til en ældreydelse, sådan som den er skitseret i rapporten, er et åbent spørgsmål. Men der er et stort behov for forenkling, så den enkelte beløbsmodtager kan forstå sin egen tildeling.

Jeg vil gerne takke for, at socialministeren vil give de ældre i ældreboliger og på plejehjem mere økonomisk selvbestemmelse. Derfor håber jeg også, at der forholdsvis hurtigt kan indhentes de fornødne erfaringer, som kan gøre dette muligt.

Venstre er enig i synet på længst muligt at kunne blive i eget hjem. Det er godt, at der er etableret så mange ting, som letter muligheden for det: hjemmehjælp, døgnpleje, madudbringning, omsorgsarbejde osv.

Omsorgsarbejdet synes jeg også er værd at give en positiv omtale, fordi det er noget af

det, der virkelig kan give de ældre en mening i tilværelsen.

Der er i rapporten gjort meget ud af spørgsmålet om boligen, og det er bestemt også berettiget. Vi ser nemlig klart af eksemplerne, at fejlinvesteringer her kan løbe op i meget store beløb. Derfor hilser jeg med tilfredshed, at socialministeren vil sætte et lovforberedende arbejde i gang med henblik på en ændret finansiering. En rentesænkning er selvfølgelig det, som virker bedst. Baggrunden, som kan give den, har jeg nævnt.

Til slut vil jeg gerne takke socialministeren for redegørelsen. Der vil til stadighed være behov for at få tilpasset indsatsen på de forskellige områder, og venstre mener, at ældreområdet har et særligt krav på bevågenhed. Jeg vil også gerne sætte nøgleord på, og det skal være: selvbestemmelse, forenkling og sammenhæng.

Alice Faber (SF):

Vi lever i et samfund, hvor ens muligheder for at realisere sine ønsker, hvis man ikke har en formue, er afhængige af, hvor dyrt man kan sælge sin arbejdskraft. Da behovet for arbejdskraft er stærkt dalende, er det ikke muligt for ret mange lige nu at realisere deres ønsketilværelse.

De nedslidte eller udstødte og de gamle kan ikke bruges som arbejdskraft. De må klare sig med, hvad der er tilovers i det offentlige, og det svinger. Vi er jo et sårbart lille land, som har indrettet os på afhængighed af udlandet, og det gør vi mere og mere. Derfor har den stærkeste del af arbejdskraften brugt sin styrke på at sikre sin alderdom, så den kunne undgå bunden: folkepension – den stærkeste del, som også har haft de mindst nedslidende arbejdspladser.

Sådan fungerer de samfundsmekanismer, flertallet i Danmark går ind for. Men det betyder så, at vi har to grupper pensionister i Danmark: de stærkeste, de mindst nedslidte og dermed dem, der har mest overskud, som har gode økonomiske vilkår og selv kan bestemme over en stor del af deres alderdom, og den mest nedslidte gruppe, som aldrig har haft råd til selvpensionering, ej heller har haft overskud til at kæmpe for en pensionsordning, og som har måttet slide så meget i det daglige, at det har været svært at få overskud til at få den interesse bygget op,